

Tavşanın Bulut Merdiveni

Ebru Mina TOMURCUK

Tavşanın Bulut Merdiveni

Ebru Mina TOMURCUK

Tavşan Lily, yemyeşil bir çayırın kenarındaki sıcacık yuvasında yaşıyordu. Her sabah, üzerinde küçük beyaz bulutlar olan gök mavisi atkısını bağlar ve kahverengi çantasını hazırlardı. Keşfetmeyi çok severdi ama her zaman atlamadan önce bakardı. Güneşli bir gün, yaşlı meşe ağacının arkasında tuhaf bir şey fark etti. Kıvrılmış sarmaşıklardan ve gümüş ışıktan yapılmış uzun bir merdiven, gökyüzüne doğru yükseliyor, yükseliyor, yükseliyordu.

Lily'nin yuvarlak kehribar gözleri kocaman açıldı. Merdiven hafifçe mırıldanıyor gibiydi ve basamakları ay ışığı gibi parlıyordu. Titreyen patisiyle ilk basamağa dokundu. 'Dikkatli olmalıyım,' diye fısıldadı. 'Ama cesur da olmak istiyorum.' Derin bir nefes aldı, çantasını sıkıca tuttu ve tırmanmaya başladı. Çayır aşağıda giderek küçüldü.

Lily yükseldikçe yükseldi; pamuk şekere benzeyen yumuşacık beyaz bulutları geçti. Hava, yağmurdan sonraki taze çimen gibi tatlı kokuyordu. Uzun kulakları esintide çırpınıyor, atkısı arkasında dans ediyordu. Sonunda en üst basamaktan yumuşacık, bulutlu bir yola adım attı. 'Vay canına,' diye fısıldadı. 'Bulutların üzerinde yürüyorum!' Etrafına bakındı, kalbi heyecanla ve biraz da korkuyla çarpıyordu.

Aniden Lily minik, hüzünlü bir meleme sesi duydu. Kabarık bir bulutun arkasında, yünü bulut kadar yumuşak, kocaman koyu mavi gözlü küçük bir kuzu buldu. Boynundaki kırmızı kurdeleye bağlı gümüş bir çingirak hafifçe şıngırdıyordu. 'Merhaba,' dedi Lily nazikçe. 'Ben Lily. Senin adın ne?' Kuzu burnunu çekti. 'Ben Pip,' dedi. 'Kayboldum ve sürümü bulamıyorum.'

Pip'in yünü hafifçe parlıyordu ve küçük kuyruğu sarkmıştı. 'Bir kelebeğin peşinden koşuyordum,' diye açıkladı, 've şimdi herkes gitti.' Lily yanına oturdu. 'Endişelenme,' dedi. 'Onları birlikte bulacağız. Ama önce düşünelim. Sürünü en son nerede gördün?' Pip, tepeye benzeyen ince, uzun bir bulutu işaret etti. 'Şurada,' dedi. 'Ama tek başıma gitmeye korkuyorum.'

Lily ince bulut tepesine baktı. Uzakta görünüyordu ve bulut yolunda bir boşluk vardı. Dikkatlice düşündü. 'El ele tutuşursak karşıya atlayabiliriz,' dedi. 'Önce ben gidip deneyeceğim.' Koşarak atladı ve güvenle karşı tarafa indi. 'Gördün mü? O kadar da korkutucu değil. Şimdi sen dene, Pip!' Pip yutkundtu, sonra atladı. Lily onu yakaladı ve ikisi birden kıkırdadı.

Dost canlısı bir bulut kuşuyla karşılaşana kadar yürüdüler. 'Bir koyun sürüsü gördün mü?' diye sordu Lily. Kuş cıvıladı: 'Evet! Gökkuşağı köprüsüne doğru süzıldüler.' Pip'in gözleri parladı. 'Şu tarafa!' Ama gökkuşağı köprüsü yüksek ve dardı. Lily, Pip'e baktı. 'Cesur ve dikkatli olmalıyız,' dedi. 'Bir adım bir adım, ve sakın aşağı bakma.'

Gökkuşağı köprüsü renklerle parlıyordu. Pip'in kısa bacakları titriyordu. 'Yapamam,' diye fısıldadı. Lily onun toynağını tuttu. 'Hayır, yapabilirsin. Adımlarımızı sayacağım. Bir, iki, üç...' Yavaşça yürüdüler ve Lily'nin sakin sesi Pip'in kendini güvende hissetmesine yardım etti. Yolun yarısında bir rüzgâr esintisi Lily'nin atkısını uçurdu. Atkıyı yakaladı ama rüzgâr onları yana itti. 'Tutun!' diye bağırdı.

Nefes nefese ama güvenle karşı tarafa ulaştılar. Pip'in çingırağı rahatlamayla şingırdadı. 'Çok cesursun, Lily,' dedi. Lily gülümsedi. 'Cesur olmak, korkup yine de denemek demektir.' Gökkuşağı köprüsünü takip ettiler ve köprü büyük, kabarık bir bulut kalesinde sona erdi. 'Sürüm içeride olabilir,' dedi Pip, ama kalenin kapısı kapalıydı. Lily kapıyı çaldı. Uykulu bir bulut devi bir gözünü açtı. 'Şekerlememi kim bozuyor?'

Lily öne çıktı. 'Lütfen bayım, Pip'in sürüsünü arıyoruz. Onları gördünüz mü?' Dev esnedi. 'Belki. Ama önce bilmeceme cevap ver: Kurudukça daha çok ıslanan şey nedir?' Lily kafa yordu. 'Havlu!' dedi. Dev kıkırdadı. 'Akıllı tavşan! Sürün kalenin diğer tarafında, yıldız çayırında.' Kapıyı ardına kadar açtı.

Kalenin içinden geçip pırlıl pırlıl yıldızlarla dolu bir çayıra çıktılar. Orada, boynunda yıldız ve ay çelengi olan, nazık altın gözlü büyük bir bulut koyunu, 'Pip! Pip!' diye sesleniyordu. Pip sevinçle meledi ve ona koştu. 'Anne!' diye bağırdı. Anne koyun ona burnunu sürttü. 'Küçük kuzum, çok endişelendim!' Lily'ye döndü. 'Teşekkür ederim, cesur tavşan.'

Lily'nin kalbi sıcacık ve dolu hissetti. 'Rica ederim,' dedi. 'Pip de cesurdu.' Anne koyun gülümsedi. 'İkiniz de cesurdunuz. Cesaret ve sağduyu güzel bir ikilidir.' Çelenginden Lily'ye küçük bir yıldız verdi. 'Eve dönüşün için.' Pip, Lily'ye sarıldı. 'Geri gelip oynar mısınız?' Lily başını salladı. 'Çok isterim. Ama şimdi hava kararmadan gitmeliyim.'

Lily bulut merdiveninden aşağı indi, yıldız çantasında parlıyordu. Kendini gururlu ve mutlu hissetti. Çayıra vardığında güneş batıyordu ve ilk yıldızlar görünmüştü. Bulut koyunundan aldığı yıldıza dokundu ve bir dilek tuttu: her zaman cesur ve iyi kalpli olmak. Sonra gök mavisi atkısı arkasında uçuşarak sıcacık yuvasına doğru seke seke gitti.

Ertesi sabah Lily uyandığında kapısının önünde küçük, bulut kuzu şeklinde bir kurabiye buldu. Gülümsedi, macerasını hatırladı. Pip'in sürüsüyle güvende olduğunu biliyordu ve bu onun kalbini şarkı söyletiyordu. Çantasını hazırladı ve keşfe çıktı, ne gelirse gelsin hazırdı. Sonuçta dünya sürprizlerle doluydu ve o bunlara hazırdı.

O günden sonra Lily bulutlara biraz farklı baktı. Bazen kabarık bir kuzu şekli görüp el salladı. Pip de yukarılardan ona el sallardı. Maceraların korkutucu olabileceğini ama cesaret ve dikkatli düşünmeyle harika bir şeye dönüşebileceğini öğrendi. Ve küçük yıldızı hep yanında taşıdı; cesur yolculuğunun bir hatırası olarak.

Ve böylece tavşan Lily, her zaman yeni bir maceraya hazır, mutlu bir şekilde yaşadı. Cesur olmanın hiç korkmamak demek olmadığını biliyordu; korkularıyla akıllı bir plan ve iyi bir kalple yüzleşmek demekti. Bulut merdiveni hâlâ yaşlı meşe ağacının arkasında duruyor, sıradaki cesur canı bekliyordu. Ama şimdilik Lily, Pip'i ve yıldız çayırını hayal etmekle ve bir dostunun eve dönmesine yardım ettiğini bilmekle mutluydu.